16/05/2021

«Εν φυλακή ήμην»

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Λόγος του Γέροντα Δαμασκηνού Κατρακούλη από το βιβλίο «Ο ΠΑΤΗΡ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ»

Μη περιμένωμε έλεος από τον Θεόν, εάν εμείς δεν δώσωμε έλεος. Έτσι δεν είναι; Θα κάνεις εσύ πολύ προσευχή, όταν μάθεις ότι ο αδελφός σου είναι εναντίον σου […]
Εκείνο που πρέπει να ξεδιαλύνωμε, είναι το αν βασιλεύει μέσα μας η συμπάθεια ή η ασυμπάθεια προς τον πλησίον. Αν έχω για κάποιον αντιπάθεια, πρέπει να την βγάλω από την μέση. Αν παραμείνει μέσα μας το πάθος, θα μας καταστήσει ενόχους στην Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου και θα δώσωμε λόγο! Δεν ξέρομε και αν σωθούμε. Λοιπόν, να προσέξωμε, ώστε καθημερινώς να καθαρίζωμε την καρδία μας. Πού έχω ασυμπάθεια; Εκεί; **Εκεί να δουλέψω. Όχι σε αυτόν που αγαπώ, αλλά σε αυτόν που αντιπαθώ. Να βρω κάποιο καλό τρόπο συμπεριφοράς, ένα λόγο καλωσύνης, μία πράξη θυσίας, λίγη υπομονή, πολλή ταπείνωση**, **για να βοηθήσω και τον αδελφό και τον εαυτό μου**. Αν όλοι κάνωμε τον ίδιο αγώνα, σβήνουν οι αντιπάθειες. Να λέμε: Δεν έχω κανένα δικαίωμα, όλα είναι του Θεού, όλα είναι του πλησίον.

Όταν ο αδελφός παρουσιάζει μία αδυναμία, ένα πάθος, σημαίνει ότι ευρίσκεται σε μια φυλακή μέσα και παλεύει. Εκεί τον επισκεπτόμεθα, τον βοηθούμε με την αγάπη μας, τον ελευθερώνομαι, τον παίρνομαι και φεύγουμε μαζί. Αυτό είναι το «εν

φυλακή ήμην...» Να μη φέρωμε τον Θεόν στην δύσκολη θέση να μας πει: «Εν φυλακή ήμην και ουκ ήλθατε προς με», και να πρέπει να μας καταδικάσει στην αιώνιο κόλαση. Να αλλάξουμε λιγάκι τακτική στην συμπεριφορά μας. Να καθαρίσωμε την καρδίαν μας από κάθε σπίλο εχρότητος. Να δουλέψουμε, να ζοριστούμε λιγάκι να βγάλουμε τον μώμο της αντιπαθείας. Τότε θα λυθεί η ψυχή μας και θα ελευθερωθεί. Πρέπει να πάμε ελεύθεροι ενώπιον του Θεού. Να μην πάμε με τις αλυσίδες, όπως οι καταδικασμένοι. Αν πας δεμένος, μη περιμένεις να λυθείς.